

“Лота прави лом”, Астрид Линдгрен
Какав лом!

Лота је живела у Саламџијској улици, коју је њен тата прозвао „Галамџијска улица“, јер су деца била много гласна. Једнога дана, сањала је како су јој брат Јохан и сестра Миа-Марија претукли Меду. Меда је био прасе којег је Лота обожавала. Покушала је мами да објасни шта се десило и да то није био сан, али мама јој није веровала. Натерала је да обуче џемпер и да сиђе доле на доручак. Лота није желела да обуче тај џемпер, већ је хтела хаљину. Бесна, јер јој жеља није испуњена, онако полугола, силази степеник по степеник доле на доручак. Док је јела сендвич, меркала је и топлу чоколаду, али јој мама није дозволила да је попије, јер је није послушала и обукла џемпер. Лота се попела горе у собу и љута узела маказе и почела да сече џемпер. Направила је толику рупу, да јој могла цела рука проћи кроз њу. Одлучила је да окриви куче.

Нешто касније, мама је позвала Лоту да пође са њом у продавницу, али опет није могла да иде, јер се још увек није обукла. Онако бесна је почела да планира бег од куће. Оставила је поруку где обавештава маму да је отишла од куће. Понела је пола оног сендвича од доручка и топлу чоколаду.

Лота, полугола, одлази код прве комшинице тета Берге и она је облачи у неки џемпер који се Лоти свидео. Пошто је тета Берга живела у малој кућици, предложила је Лоти њену шупу. У тој шупи је била косилица за траву, дрва за ложење, грабуље, ашов. Дозволила јој је да користи таван, па су се заједно попеле да га среде. Не прозору је била завеса са црвеним пругама, бела комода, црвени сто, отрцане столице, дечји кревет, креветац за лутке, крпара на сред собе, округло огледало. У првој фиоци од комодe је био сервис за кафу(беле шољице са плавим цветовима), другој фиоци је била луткица која се звала Лепа Виола, а у трећој фиоци су биле хаљинице за луткицу. Нашла је и крпу са којом је брисала прашину. Тета Берга јој је завезала за канап плетену корпу у коју је ставила лимунaду, хладне палачинке и теглу џема.

Брат и сестра су дошли код Лоте у госте и дозволила им је да се играју са њеним играчкама. Лота је, углавном, брисала прашину. Касније је дошла мама и донела цветић, јер је такав обичај. Када је мама отишла, Јохан и Миа-Марија су остали да се још мало играју. Када је стигао и тата, он је покушао да је наговори да се врати у своју собу тако што је мамио са причом о лепим шницлама и компотом од кајсија. Међутим, Лота није хтела да одустане. Када су сви отишли кући, Лота је остала сама и убрзо јој је тета Берга донела вечеру која је била хладна шницла и лимунaда.

Ивона Николић II2
ОШ „Милорад Мића Марковић“

Лота је кроз прозор посматрала како тата игра багминтон са братом и сестром. Пао је мрак и Лота је легла у кревет. Почела је да замишља како је сада Јохану и Миа-Марији и уједно се и плашила. Да би ублажила страх, почела је да пева и певајући је заплакала. Тада је дошао тата и одвео је кући. Загрлила је маму и извинила се за џемпер и поново запретила брату и сестри да јој не дирају Меду.

Књига ми се није допала, јер је Лота кроз целу књигу била љута и бесна на маму само зато што није могла да обуче хаљину коју је желела.

Ивона Николић II2
ОШ „Милорад Мића Марковић“

Име наставника Марија Бабић
Број телефона 0644828386
Маил адреса babic01marija@gmail.com